

3de zondag advent jaar C

Luc 3, 10-18

Verheug u, wees blij. Dit is de letterlijke vertaling van het Latijnse woordje Gaudete. Op zondag Gaudete worden we dus geacht blij te zijn. Het valt echter niet altijd mee om blij te zijn. Daarvoor zijn er teveel grote problemen in de wereld, problemen in ons eigen land en de tegenslagen in ons eigen leven. Denk alleen maar wat corona de afgelopen twee jaar heeft aangericht. Toch heeft de kerk gemeend om de 3^e zondag van de advent uit te roepen tot zondag Gaudete. Waarom? Ik kan vier redenen noemen.

In de eerste plaats: als we voortdurend zouden blijven stilstaan bij de ellende in de wereld zou het leven ondraaglijk worden. We moeten lichtpunten blijven zien om het dagelijks leven uit te houden. En ten tweede heeft het leven gelukkig ook veel moois en goeds te bieden, en het is gezond om daar van te genieten en om ook daar eens af en toe de nadruk op te leggen.

Een derde reden is om de hoop levend te houden in moeilijke tijden. Dat was al de intentie van de oude profeten van Israël. Sefanja in de eerste lezing gooit daarbij alle remmen los: Juich Israël, want ge hebt geen onheil meer te vrezen; de Heer uw God is met u; Hij maakt u nieuw; Hij jubelt om u van vreugde. De vierde en belangrijkste reden van de kerk om deze zondag tot blijde zondag uit te roepen is natuurlijk de verwachting van de komst van de Verlosser, die steeds dichterbij komt.

Misschien nog een reden om ons te verheugen zijn de woorden van Johannes de Doper in het evangelie. Want op de vraag van de mensen wat ze moeten doen krijgen ze heel haalbare antwoorden. Waar wij soms twijfelen of de navolging van Jezus wel haalbaar is, niet veel te moeilijk is, krijgen we vandaag te horen dat we niet meer hoeven te doen dan kleding en voedsel dat we over hebben, te delen met anderen. Tollenaars en soldaten worden niet veroordeeld, maar alleen voorgehouden om niet meer te vragen van mensen dan waar ze recht op hebben. Naar onze tijd vertaald: Er hoeft niets mis te zijn met ondernemen en winst maken, mits het maar eerlijk gebeurt en ten goede komt aan de hele samenleving en niet alleen aan de grote ondernemingen. Maar dan moeten er wel andere politieke keuzes worden gemaakt dan tot nu toe het geval is.

Het is dus mogelijk om zelfs in onze materialistische samenleving eerlijk te leven, en niet eens zo heel moeilijk. Dat mag ons aan de ene kant geruststellen.

Maar aan de andere kant zit het venijn in de staart. Want volgens Johannes zal de Messias die we verwachten ons schiften om de tarwe te verzamelen en het kaf in onblusbaar vuur te werpen. Dat horen we niet graag. De Messias houdt immers van alle mensen? Ook van het zogenaamde kaf? Ja dat is zo. Maar Johannes wil ons waarschuwen dat Gods Liefde ons niet ontslaat van de plicht om zorgvuldig goed van kwaad te onderscheiden. Want als we dat niet doen,

dreigen we te verbranden in het vuur van de hebzucht, in het vuur van de jaloezie, in het vuur van de haat enz.

Ja, we mogen ons vandaag verheugen, want de Verlosser is nabij. En Hem navolgen hoeft niet eens zo heel moeilijk te zijn. Maar we moeten wel waakzaam blijven. Waakzaam om onder alle omstandigheden te kiezen voor het goede; want de keuze voor het goede brengt het geluk van mensen dichterbij en maakt tegenslagen draaglijker. Voor anderen én voor onszelf. En dat is iets waarover we ons inderdaad mogen verheugen. Amen.

Jan van de Laar, pastor